

[Anders Andersen.]

forstået det, for det, der er opnået, er ikke det, som vi har givet tilslutning til, og ingen kan på nuværende tidspunkt — det har jeg givet udtryk for — sige, om det, der er opnået, vil være en fordel eller ulempe for dansk landbrug. Det, vi gav tilslutning til, ville imidlertid have været en fordel for vor osteeekspport, hvis det var blevet gennemført, og hvis man havde fået indrømmelser.

(Kort bemærkning).

K. B. Andersen: Det ærede medlem hr. Per Federspiel gav udtryk for, at jeg skulle have påduttet venstre et eller andet standpunkt i markedsdebatten, som man åbenbart ikke havde. Det eneste, jeg har gjort, er, at jeg har refereret, hvad det ærede medlem hr. Per Federspiel har sagt her, nemlig at der kun var en nuance mellem hans stilling og socialdemokratiets. Det har ordføreren udtalt. Derefter har den fungerende formand udtalt, at man ønsker os ind i fællesmarkedet så hurtigt som muligt. Derefter kan jeg tilslutte mig, at alle vil vide, hvor venstre står i denne sag, og at de står, hvor de altid har stået.

Ole Bjørn Kraft: Det er blot et spørgsmål, jeg har tænkt at ville stille den højtærede statsminister. I den debat, der har fundet sted nu, har der ikke været plads for dette spørgsmål. Jeg fandt, at det var rimeligt, at hele markedsdebatten blev afsluttet, før jeg bad om ordet.

Det spørgsmål, jeg vil stille til statsministeren, drejer sig om den livlige rejsevirkosomhed, der udfolder sig imellem Danmark og Sovjetunionen. Den højtærede udenrigsminister har været på et længere gæstebesøg i Sovjetunionen. Om meget kort tid vil den højtærede statsminister sammen med sin frue og en gruppe af embedsmænd rejse på besøg i Sovjetunionen. Derefter vil engang i forsommeren Sovjetunionens ministerpræsident, Khrustjov, komme på besøg her i landet. Jeg går ud fra — og det er det, jeg gerne vil have bekræftet af den højtærede statsminister — at det udelukkende drejer sig om gæsteri hos hinanden, udelukkende venskabsbesøg, som er kommet i stand, fordi snart den ene har

inviteret den anden, snart den anden har inviteret den ene, men at det ikke drejer sig om at føre politiske forhandlinger mellem Danmark og Sovjetunionen, der på nogen måde angår Danmarks stilling inden for NATO, de beslutninger, vi sammen med andre NATO-lande har truffet om de fælles interesser, vi har at varetage, og heller ikke drejer sig om problemer, som ikke er vore alene, men som drøftes inden for NATO, og som er af fælles interesse for NATO-landene. Jeg ville nemlig finde, det var højst uheldigt, om Danmark således på egen hånd gav sig til at drøfte en række af disse meget betydningsfulde og for hele udviklingen vigtige spørgsmål.

Jeg kan måske lige så godt med det samme stille et tillægsspørgsmål, idet jeg går ud fra, at den højtærede statsminister vil bekræfte denne min opfattelse. Hvis det er tilfældet, undrer jeg mig over, at den højtærede statsminister og fru Krag, når de ledsages af en gruppe embedsmænd, en ret omfattende gruppe embedsmænd, desuden skal være ledsaget af 10 repræsentanter for den danske radio og fjernsynet og pressen. Er det virkelig nødvendigt, når det drejer sig om besøg af en sådan karakter, at sætte et så stort og vældigt apparat, som det faktisk ser ud til at skulle være, i sving?

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg er det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft taknemlig, fordi det ærede medlem stiller disse spørgsmål til mig. Jeg vil meget gerne benytte denne lidt sene lejlighed til at besvare dem.

Mit besøg i Sovjetunionen er led i en række nordiske statsministres besøg. Nu afdøde statsminister H. C. Hansen besøgte Sovjetunionen, og siden har statsminister Gerhardsen og statsminister Erlander besøgt Sovjetunionen. Det finske forhold til Sovjetunionen behøver jeg ikke at inddrage i denne redegørelse. Jeg står altså som den eneste af de tre skandinaviske statsministre, der ikke har aflagt dette besøg i Sovjetunionen, og derfor har jeg sagt ja til en indbydelse til at aflægge et sådant besøg. Dette ja er i og for sig afledt af en tidligere indbydelse til mig til at besøge Sovjetunionen som udenrigsminister, men forholdene ændrede sig, således at indbydelsen blev forandret.